Spreektekst congresspeech Sybrand van Haersma Buma

29 oktober 2011

- *Gesproken woord geldt* -

Beste CDA-vrienden!

Wat ben ik trots op op u,
Op dit congres
Op ons CDA!

Vanochtend hebben we ons eensgezind geschaard achter de resolutie van Drenthe.
En ik heb gezegd dat we daarmee aan de slag zullen gaan.
Als fractie.

Ja, ik heb gezegd dat we als fractie werk zullen maken van snellere besluiten, zodat dit lange wachten niet meer kan voorkomen.
We moeten er weer naar toe dat de minister buiten het oog van de camera's werk kan maken van zijn discretionaire beovoegdheid.
En we zullen een agenda maken voor toptalent.

Tegelijkertijd hebben de indieners ook zelf hebben aangegeven:
Deze resolutie gaat niet over individuele gevallen.

U heeft ook vanuit uw hart gesproken.
U bent met zovelen gekomen om dat te doen.
De situatie van Mauro raakt u.
En de situatie van jongeren wiens gezicht we niet kennen, raakt u net zo goed.

Ik ben er trots op bij deze partij te horen!

Uw signaal aan de fractie heb ik begrepen.
U was eensgezind.
En dat vraagt u ook van ons - als fractie!

De manier waarop wij in de samenleving staan,
bindt ons!

“Eurocrisis” is het meest gebruikte woord van de afgelopen maanden.
En wat er met de euro gebeurt, is bepalend voor ons allemaal.
Maar tegelijkertijd is er in onze partij de bekommernis over
die gewone menselijke maat.
Ons huis. De buurt. De school.
Ons verdriet, onze vreugde, onze vragen.
Gewoon, onze directe leefwereld.

Mirjam Sterk en ik waren laatst Rotterdam.
We werden geraakt door wat we daar zagen.

Ik neem u er graag even mee naar toe.

We bezochten een klas in Rotterdam-Zuid.
Het lokaal, geschilderd in frisse kleuren.
Zo´n 15 kindertjes zaten er.
Het is de peuterklas van Juf Annemiek op
de katholieke basisschool De Globetrotter.
De kinderen - tussen de 2 en 4 jaar - krijgen spelenderwijs les
in de Nederlandse taal. Omdat ze thuis Turks, Roemeens, of een andere taal spreken.

Deze taallessen zijn hard nodig in Rotterdam-Zuid.
We zagen waarom.

We liepen langs verwaarloosde flats.
Sleetse gordijnen, oude lappen voor de ramen.
Hier en daar dichtgespijkerde en zelfs uitgebrande woningen.

In Rotterdam-Zuid wonen mensen van zo'n 166 nationaliteiten.
Nog maar 20% van de bewoners spreekt van oorsprong Nederlands.
Het oude gemeenschapsgevoel in de buurt is verloren gegaan -
en er is nog geen nieuw voor in de plaats gekomen.

Dat allemaal maakt de lessen van juf Annemiek en
haar team zo broodnodig.

De peuters in de wijk
- leren een gemeenschappelijke taal,
- leren al vroeg onze gebruiken kennen,
- leren respect voor elkaar te hebben.
Ze staan nu steviger als ze naar groep 1 gaan.
En later hebben ze betere kansen op een volwaardige plek in de samenleving. En op een baan!

Deze klassen zijn een initiatief van onze eigen CDA-wethouder
Hugo de Jonge.
Op allerlei plekken in de stad zet jij die taalklassen op.
En biedt zo kinderen betere perspectieven. Top!

Een ander bijzonder project in Zuid is de "wijkschool".
Enthousiast CDA-lid Piet Boekhoud richtte hem op.

Kwetsbare jongeren, die het op een gewone school niet redden,
krijgen hier alsnog de kans een vak te leren.
Het lijkt nog het meest op het systeem van gezel en leermeester.

De leraren zijn gemotiveerd, hebben veel ervaring en sommigen zijn al met pensioen.
Wat hen verbindt is de wil deze pubers een echte kans in de gemeenschap te geven.
En daarom leren de jongeren niet alleen een vak.
Nee, ze ontwikkelen ook, wat Piet Boekhoud noemt,
“een arbeidsidentiteit”. Ze leren waar hun talenten liggen.
En hoe ze zich moeten gedragen op de werkvloer. Fatsoensregels.
Op tijd komen. Niet sms´en tijdens een gesprek.
En de pet gaat af!

Voor jou ook, Piet, petje af voor dit initiatief!

Op die manier bouwt het CDA in de grote steden aan een betere toekomst.

Hugo de Jonge dus in Rotterdam.
Karsten Klein in Den Haag.
En onze fracties in de andere drie grote steden:
Marijke Shasavari in Amsterdam.
Maarten Houben in Eindhoven en Eiko Smid hier in Utrecht.
Werk in uitvoering. Iedere dag weer! Kompliment!

En wat draagt de Tweede Kamerfractie daaraan bij?
We bouwen daar natuurlijk graag aan mee.

Het initiatief van de taallessen voor peuters en de wijkschool
voor pubers leidde in het regeerakkoord tot 100 miljoen extra voor deze kinderen.
(met yes-gevoel) Nog meer collega´s voor Juf Annemiek!

Beste CDA-vrienden,
in steden en in dorpen zijn we op zoek naar de menselijke maat.
Die “gewone menselijke maat” lijkt wel eens lijnrecht te staan tegenover de “grote schaal van de wereldeconomie”.

Terwijl ze toch nauw met elkaar samen hangen.

Economisch gezien is Nederland een speler van wereldformaat.
We zijn de zestiende economie van de wereld.
Kijk je naar onze concurrentiekracht dan staat Nederland wereldwijd op de 8e plaats.

Tegelijkertijd heeft de Eurocrisis duidelijk gemaakt dat onze
welvaart niet vanzelfsprekend is.
Onze munt hangt aan een zijden draadje.
De Europese leiders hebben een belangrijk akkoord gesloten.
Meer dan ooit komt het aan op de uitvoering.
Wij in de fractie zullen strak op die uitvoering toezien.
Want… het CDA is … ook Europa!

Met de laagste werkloosheid in Europa is Nederland
meer dan andere landen in staat om klappen op te vangen.
En daar plukken we ook allemaal de vruchten van.
Volgend jaar kunnen we weer
- 31 Miljard euro aan onderwijs uitgeven.
- Bijna 70 miljard euro aan sociale zekerheid.
- En maar liefst, Marlies, 75 miljard euro aan zorg!

In Rotterdam zie je de wereldschaal van de economie
terug in de haven. Hemelsbreed een paar kilometer van Zuid.
Dáár brommen de dieselmotoren van de economie.
De haven is een van de grootste in de wereld.
Hijskranen, containers en raffinaderijen –
ze vervullen met ontzag.
Creëren werk voor zo´n 300.000 mensen in Rotterdam en daarbuiten.

Overigens vertelde havendirecteur Smits ons,

dat mensen in Rotterdam-Zuid soms niet eens weten dat de haven bestáát! Das toch onvoorstelbaar!
Mensen weten niet dattie bestaat, laat staan dat ze er gaan werken.
En dat terwijl de haven jaarlijks duizenden mensen nodig heeft,
en in Zuid duizenden mensen werkloos zijn!

Dat - moet - anders!

De havendirecteur geeft nu les over zijn haven
op scholen in de stad.

Als die dag in Rotterdam één ding laat zien,
dan is het wel is de uitdaging waar we voor staan.
De uitdaging om tegelijkertijd te bouwen aan de menselijke maat van de gemeenschap én aan de wereldschaal van de economie.

Dat is het nieuwe Nederland waar het CDA naar toe wil.
Daar werken onze mensen aan.

Wij van het CDA geloven erin dat beide samen kunnen gaan.
De menselijke maat van de gemeenschap en de wereldschaal van de economie.
En het is niet alleen een kwestie van 'geloven'.
We weten dat het kan!

CDA-vrienden,
onze bijdrage aan de samenleving van vandaag en morgen
is onmisbaar.
Wij nemen de verantwoordelijkheid voor wat er om ons heen
gebeurt.
Wij zetten ons in voor een economie die vooraan meespeelt
in de wereld.

En tegelijkertijd een samenleving waar mensen zich letterlijk
thuis voelen.
Een samenleving waar ieders inbreng gewenst en gewaardeerd is.
Waar de overheid niet in de weg loopt.
Waar ruimte is voor meer medeverantwoordelijk van ons allemaal,
voor ons dorp, onze stad, onze buurvrouw en buurman.
Een samenleving die een appèl op ons doet.

Dan doe je er ook toe.
Dan bouw je mee!

Dat noem ik het christendemocratisch appèl!